

פרידה מנירה יקירה / רם דקל, צוות אבלות

דברים בהלוויה

אנו מביאים היום למנוחת עולמים את חברתנו היקרה נירה יקיר. למרות הגיעה לגיל 87 הופתענו מפטירתה.

אביה ראובן קפלן עלה לארץ ונסע לנו יורק ללימודי שרברבות - שם פגש את ברטה, שהיגרה לשם מפולין. ב-1928 הם עלו לארץ, גרו בקריות, בעת בניית בתי הזיקוק. לאחר מכן עברו לרמת גן, שם נולדו שתי בנותיהם - הלן ונירה.

נירה נולדה ב-13.01.1936 ברמת גן, אחות להלן, כיום בת 94, חיה בדנוור קולורדו, ולאחיה יואל, שנפטר לפני כארבעים שנה.

ב-1940, לאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה, כאשר נשקפה סכנה שצבאו של רומל יגיע לארץ ישראל, החליטו בני הזוג לנסוע לארה"ב והפליגו לשם במשך שישה שבועות, דרך תעלת סואץ, הקיפו את אפריקה, חצו את האוקיינוס האטלנטי וטיפסו לאורך חופי אמריקה עד הגיעם לבוסטון.

נירה גדלה בבית יהודי, הלכה לתנועת הנוער "יהודה הצעיר" ויצאה במסגרת זו לסמינר מדריכים במדינת ישראל הצעירה. אז, לראשונה, התאהבה בנופי הארץ והמדינה והחליטה לשוב אליה.

בשנת 1959 בשלה בה ההחלטה לצאת לטיול של ארבעה חודשים באירופה, עם חברותיה הטובות, אשר עם שתיים מהן - חיה שטראוס והדסה - עלתה לארץ והגיעה לאולפן לעברית בעין השופט. כאן, בקיבוץ של "השומר הצעיר" - פגשה באליהו, בן גילה, אשר ילדותו המוקדמת עברה עליו בין זוועות מלחמת העולם השנייה ולאחר עלייתו ארצה הגיע לכאן בעקבות דודו, נחמן שטיינמן.

לשניים נולדו שלושה ילדים: רני, מירי ונדב, וברבות הימים הצטרפו למשפחה גם 5 נכדים ושתי נינות. לנירה קשה הייתה המחשבה על משפחתה הקרובה שנשארה בארה"ב, ולאורך השנים הקפידה לשמור על קשר קרוב עם כל המשפחה המורחבת.

נירה לא הסכימה לעבוד בבתי הילדים או במטבח ופנתה ללימודי הנהלת חשבונות. שנים רבות עבדה בהנהלת החשבונות במיברג ובהמשך יצאה לרכז את קורס רכזי המשק ומנהלי העסקים במכללת רופין. כשהגיעו המחשבים ונכנסו למערכת החינוך, קפצה נירה על ההזדמנות ושמחה להיות ממורות המחשבים הראשונות במערכת. נירה לימדה שנים רבות בבית הספר בקיבוץ ואחר כך בבית הספר היסודי האזורי "עומרים". עבודה זו הייתה אהובה עליה במיוחד.

לאחר יציאתה לפנסיה ממשד החינוך, עברה לעבוד בכלבו והטמיעה שם את מערכת המחשוב. לאחר שגם עבודה זו הסתיימה, עבדה בהתנדבות כגזברית של גילאור, עבודה שהסבה לה נחת רבה.

הוריה של נירה, עלו בעקבותיה לארץ, בשנת 1968, לאחר שאביה הבטיח לאימה כבר בעת נישואיהם - שהם יחיו בארץ. לאחר פטירתה הפתאומית של אימה עבר אביה של נירה, ראובן, לחיות בקיבוץ, ושניהם קבורים פה.

חבורת הנשים האנגלו-סקסיות בקיבוץ היוו את גרעין חברותיה הקרובות, ומצאו שפה משותפת ומקרבת בקיבוץ.

נירה הייתה רעיה טובה לבן זוגה אליהו, יבדל"א, אם נהדרת לילדיה וסבתא אהובה ופעילה בחיי נכדיה.

במשך שנים נהגה המשפחה להתכנס לעתים קרובות, כשכל השבט המורחב נהנה מארוחת ערב טובה.
זכורים לטוב סדרי הפסח שערכו בבית הסבים, עת כתבה נירה הגדה משפחתית לפסח, והקפידה להחביא
חמישה אפיקומנים - אחד לכל נכד...

**בית עין השופט אבל על לכתה של נירה, חברתנו היקרה. משתתפים בצערה של המשפחה כולה,
אליהו, רני ודן, מירי וניסים, נדב ואפרת, הנכדים, הנינות והחברות הטובות.**